

UČITELJSKI TOVARŠ.

~~~~~
List za šolo in dom.

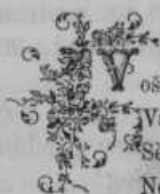
Izhaja 1. in 15. dnó vsakega mesca, in veljá za celo leto 2 gold. 50 kr.,
za pol leta 1 gold. 30 kr.

Tečaj VIII.   V Ljubljani 1. januarja 1868.   List I.

„TOVARŠ“ tovaršem o novem letu.

Vošim vsem bogato leto
Vse predale do verhá,
Serca vsem za pravo vneto,
Neminljivega blagá!

Zima kmali naj odrine,
Pomlad naj se nam odpre,
Cvetje, ki le s sadjem mine,
Naj upljivo nam cvetè!

Sloga in modrica prava
Vihtam stavi naj se v bran,
Da z omiko zmaga Slava,
Zabliščí ji srečni dan!

Prečudna tiha zarja obliva rojstni dan novega leta. Ali nam bode vedno pošiljalo oživljajoče rumene solnčne žarke in dajalo mirnega rodovitnega dežja o pravem času, ali nam bode zbujalo sovražne in morivne viharje, tega sedaj ne vemo, akoravno bi iz sedanjega vremena, lahko enako vremenskim prerokom, kolikor toliko, prerokovali temu ali unemu dobro, srednje, ali celó slabo leto. Šolstvo je, žalibog! še vedno nezmožno, šibko drevo med vsemi drugimi drevesi v vélikem

državnem vertu. Če tedaj druga močnejša drevesa vklan-
jajo in rujejo nezgode in viharji, koliko bolj zadeva huda
ura male, slabotne stvari! Da bode naše solstvo — posebno
naše domače šolstvo, vedno bolj krepko in da nam bode
rodilo pravega zdatnega sadja, skerbimo naj pred sami za
to. Bodimo 1) složni. Peščica nas je slovenskih učiteljev,
dela pa imamo obilo na vseh krajih. Treba je, da se po-
bratimo in zedinimo, da družimo svoje moči za eni in isti
namen — v svoje izobraženje in v izobraženje domačega
národa. „Sloga jači, nesloga tlači“. Lepo se bode razvijalo
naše šolstvo, in lepo bode shajal naš stan, če bomo 2) pri
svojem poslu in pri vsem svojem dobrem obnašanji stano-
vitni ali terdni v značaji. Sedanji čas ne veljajo več
polovičarji in omahovavci. Treba je sedaj, da vsak človek,
posebno pa še učitelj, hodi vedno po pravi poti, da se nikoli
ne dá pregovoriti od unih, ki ga vabijo na postranske steze,
kazaje mu zlate gradove. „Kedar konjiča lové, mu sladčice
molé“.

Učitelji! bodimo složni, bodimo v pravi reči stano-
vitni! in upajmo, da bode tudi na naše preddurje kmali
prisijalo rumeno solnce boljših časov. Bog!

Otroška odgoja.

Človek, naj boljša in popolniša stvar na svetu, je postav-
ljen, da gospodari čez vse stvari. Bog mu je dal pamet, um in
prosto voljo, da po svoje ravná in gospoduje. Čim veči in moč-
nejši je človek, tim boljši se tudi njegov um razvija. Človeka
lahko lepo primerjamo z drevesom. Precej ko drevesce začne
rasti in mladike poganjati, razvijajo se naravne moči v njem,
ravno tako tudi v detetu. Malo dete je hvaležno in zadovoljno,
ako je le sito in ima zadosti igrač. Kakor se drevo spridi in
pokvari, ako ga iz boljše v slabšo zemljo deneš, ravno tako tudi
dete, ako ga razvadiš, in pomehkužiš.

V prvih letih se mora drevesce ravnati, obrezovati, mora
se mu privezati kak količek ali preklica, da ravno in lepo raste
ker „mlado drevesce se dá zravovati, vlomi se staro drevo“,
pravi že obče znana prislovica.

V prvih letih moraš dete vaditi, da je pokorno in vbog-
ljivo; od mladih nog mu moraš saditi in cepiti v serce strah